СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Пам'ятайте про Україну!

Ч. 190. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 4-го ЖОВТНЯ 1986 | ЦЕНТІВ 25 CENTS | JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, OCTOBER 4, 1986 No. 190. VOL. XCIII.

Помер д-р С. Ріпецький

Риджвуд, Н. Дж. — У четвер, 2-го жовтня 1986 року, тут у шпиталі Веллі помер адвокат, заслужений громадсько-політичний діяч і публіцист д-р Степан Ріпецький, народжений в 1894 році в Західній Україні.

Св. п. д-р С. Ріпецький

Вже з молодих літ св. п. С. Ріпецький активно включився у громадсько-політичну діяльність: він був членом управи товариства „Січові Стрільці" у Самборі в 1913-14 роках, четарем УСС, головою Української Академічної Громади в Празі в 1921-22 роках, членом Закордонного Комітету УПСР в 1921-26 роках, лектором соціології Високого Педагогічного Інституту в Празі в 1923-26 роках, членом Головної Управи УСРП у Львові 1926-39.

Після виїзду на еміграцію в Німеччину був там членом ЦК УСП та УНРади, а 1949 року у ЗСА був співредактором і редактором журналу „Вільна Україна" (1960-69). Д-р Степан Ріпецький був членом УВАН, автором праць „Українське Січове Стрілецтво" (1956), „Листопад 1918 р." (1961), „Бібліографія джерел до історії УСС" (1965), редактором збірника „За Волю України" (1967) та багатьох статтей, зокрема про період Визвольних Змагань.

Панахида буде відправлена у неділю, 5-го жовтня, о год. 7-ій вечора у похоронному заведенні J.H.Olthuis, 159 Godwin Ave., Midland Park, N.J. Похоронні відправи розпічнуться тут же у понеділок, 6-го жовтня, в год. 9-ій ранку, а потім у церкві св. Павла в Ремзі, Н. Дж., а опісля на український цвинтар св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Св. п. Степан Ріпецький залишив дочку Ярусю, сина Ірину, внуків Радуся і Нестора, правнуків і дальшу родину.

В Чикаґо відбудеться семінар про голод

Чикаґо. — У суботу, 8-го листопада ц.р. відбудеться одноденний семінар для педагогів, за який можна буде отримати кредити. Семінар цей спонзорують Північно-Іллінойський університет, Іллінойська стейтова рада освіти, чикаґські католицькі архідієцезальні школи, Бюро чужинецьких мов, Український Народний Союз, Асоціяція Українсько-Американських Прав та Американці в Обороні Людських Прав в Україні. Промовлятиме на семінарі заступник секретаря Департаменту освіти Ґері Бавер.

Цей семінар влаштовується для того, щоб постачати вчителям й адміністраторам шкіл інформації про Великий голод в Україні. Всі учасники семінару одержать т. зв. „тічінг пекет" й ефективну методу для навчання учнів народних і середньої шкіл про голод в Україні. Для їх послуг буде спеціяльний матеріял, який написав д-р Мирон Б. Куропась, член конгресової Комісії дослідження причин і наслідків голоду в Україні. Уфундував цей матеріял Комітет Оборони Української Спадщини при УНСоюзі. Цей комітет виділив також гроші для безкоштовних обідів для 120 осіб, що зареєструються на семінар.

В програмі одноденного семінару: показ фільму „Жнива розпачу", який коментуватиме д-р Джеймс Мейс, голова Конгресової комісії дослідження причин і наслідків голоду в Україні. Північно-Іллінойський університет в ДеКалб, Ілл., запропонував один кредит для педагогів, які прослухають матеріяли і напишуть, як вони будуть вживати їх в їхніх школах.

Ранішні сесії відбудуться в церковній залі парафії св. Володимира й Ольги. Семінар продовжуватиметься після обіду в катедральній школі св. Миколая.

(Закінчення на стор. 4-ій)

Влаштовують Тиждень Українського Музею

Філядельфія. — З нагоди 10-ліття Українського Музею, Окружна Управа та 67-ий відділ Союзу Українок Америки у Філядельфії влаштовують Тиждень Українського Музею з такою програмою: виставка картин Василя Г. Кричевського (Збірка Павловських — Український Музей) та Миколи В. Кричевського.

Відкриття виставки відбудеться в суботу, 18-го жовтня ц.р. в 6-ій год. вечора. В програмі візьмуть участь Петро Холодний, мол., Любов Дражевська, Іванна Рожанковська.

Години виставки: субота, 18-го жовтня, від 4-ої до 10:30 год. вечора, неділя 19-го жовтня, від 10-ої до 6-ої год. вечора.

Виставка відбудеться в Українському Освітньо-Культурному Центрі.

Фундація ім. Д. Кузика пригадує молоді про конкурс

Філядельфія. — Як відомо, мгр Дарія Кузик створила в пам'ять її померлого мужа Фундацію ім. інж. Дмитра Кузика при „Св. Софії" Релігійним Товаристві Українців Католиків в ЗСА. Ціллю цієї фундації є заохочувати українську молодь займатися справами Української Католицької Церкви, а зокрема патріярхатом.

На чвертьрічних сходинах товариства 25-го серпня ц.р. вибрано Управу фундації в такому складі: о. д-р митрат Іван Білянич, проф. Альберт Кіпа і на бажання фундаторки д-р Володимир Пушкар та д-р Володимир Кліш, як представник товариства. Управа буде розглядати надіслані праці і з відсотків зі зложеної суми 11,000 дол. буде виплачувати нагороди.

Тема цьогорічної праці (стаття, допис, есей): „Чому нам, українцям, потрібний патріярхат?" Праці слід посилати на адресу товариства до 15-го листопада 1986 року: St. Sophia Religious Association of Ukrainian Catholics, 7911 Whitewood Rd., Philadelphia, Pa. 19117.

ДОПОВІДЬ ПРО В. ВЕРНАДСЬКОГО В УВАН

Ню Йорк. — Українська Вільна Академія Наук матиме доповідь про Володимира Вернадського, яка відбудеться в суботу, 4-го жовтня, ц.р., о год. 2-ій по полудні тут у великій залі Академії, при 206 Захід 100-та вул. Доповідачем буде Люба Дражевська.

Починається шкільний рік танців Р. Прийми-Богачевської

Ню Йорк. — Школа балету та українських народних танців Роми Прийми-Богачевської оголошує вписи на шкільний рік 1986-87.

В Ню Йорку вписи і танці відбуватимуться в суботу, 4-го жовтня ц.р., від год. 1-ої до 6-ої при церкві св. Тройці, при 359 Брум ст., в Ірвінгтоні, Н. Дж., у вівторок, 23-го вересня ц.р., від год. 3-ої до 7-ої в залі школи св. Івана Хрестителя, при Сендфорд і Айві вулицях.

В програмі: балет, українські народні танці та руханка для жінок. За дальшими інформаціями слід телефонувати на ч.: (212) 677-7178.

У Відні померла д-р І. Прісневська-Зощук

Відень, Австрія. — Тут у п'ятницю 3-го вересня ц.р., померла д-р медицини Ірина Прісневська-Зощук на 83-му році життя, колишня голова УМХС та Українського Жіночого Союзу у Відні, дружина доктора медицини, колишнього приватного лікаря імператора Етіопії Гайле Селязі, автора численних статтей та книжок на тему відживи та здоров'я д-ра Степана Зощука.

Покійна була дуже активна в українському жіночому русі, зокрема в часі перед Другою світовою війною і як уродженка Волині була її представницею в Головній Раді Всесвітнього Союзу Українок враз із мгр Тонею Горохович.

Д-р Прісневську-Зощук поховано на кладовищі Ґерстгоф у Відні, а в сороковий день після її смерти 13-го жовтня ц.р. відбудеться Поминальне Богослуження в українській католицькій церкві св. Варвари у Відні.

З її смертю відійшла ще одна із провідних постатей українського жіночого руху на західних українських землях.

Український Музей: 10 років праці та успіхів

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Справді важко повірити, що Український Музей в Ню Йорку „прожив" вже 10 років і це яких років — праці та успіхів. Нам здається немов це було вчора, коли ми разом із широким колом українського громадянства вперше переступили пороги музею на Другій авеню в часі його святочного відкриття. Пригадуємо особливо різко при цьому святочному моменті радісні обличчя членок Екзекутиви Союзу Українок Америки, що були головним промотором того великого почину. Бо саме завдяки фінансовій та моральній допомозі СУА можна було взятися за таке діло. Членки СУА з великою послідовністю і не меншим завзяттям продовжували і продовжують цю працю і тому не диво, що відзначення десяти перших років існування так важливого культурного надбання трeба належно відзначити.

В редакції „Свободи" (зліва): О. Ставнича, О. Роговська і Т. Тершаковець.

Щоб поінформувати про підготову і пляни того святкування редакцію „Свободи" відвідали членки Комітету придбання фондів для музею, що і організують найближчу святкову імпрезу, а це Ольга Ставнича, Тетяна Тершаковець, і Олімпія Роговська. Гості, з яких О. Ставнича працює для придбання фондів для музею від самого початку його існування, а Т. Тершаковець і О. Роговська п'ять років, підкреслюють у розмові важливість того малого „ювілею", який відбудеться в неділю, 19-го жовтня ц.р., о год. 1-ій по полудні в барковій залі готелю Пляза в Ню Йорку, у формі полудня з відповідною програмою.

На запитання чому саме імпреза відбувається в такий спосіб та в такому приміщенні організаторки виясняють, що на це склалися важливі причини. Як відомо з діяльности Українського Музею, він здобув собі широке признання серед американського світу Ню Йорку та втішається не лише доброю репутацією, але й фондами управи міста, стейту, як теж приватних організацій, які дають дотації на культурні цілі. Десятиліття існування музею — це найкраща нагода запросити як почесних гостей представників управи міста Ню Йорку, стейту та інших американських гостей, щоб їм подякувати публічно за їхню допомогу, а рівночасно здати звіт з великої праці та розвитку музею, який здобув собі в так скорому часі належне місце серед культурних установ Ню Йорку. Це є головною причиною, що саме це святкування треба було організувати на відповідно престижевому приміщенні, — вияснюють гості.

Але — вони підкреслюють з притиском — десятиліття Українського Музею не є подумане лише з приціле м на цих неукраїнських

(Закінчення на стор. 3)

ЗУСТРІЧ З ПРОФ. Б. ГАВРИЛИШИНОМ

Ню Йорк. — Делеґатура УВУ і студійна програма „Стежками Батьків по Европі" запрошують українське громадянство, а зокрема студентську молодь на зустріч з проф. д-ром Богданом Гаврилишином, директором Міжнародного інституту управління в Женеві. Тема доповіді: „Совєтський Союз і Україна у світовому контексті". Зустріч відбудеться в понеділок, 6-го жовтня ц.р., о год. 7-ій вечора тут у Домі Українського Визвольного Фронту, при 136 Друга авеню.

„СОЛІДАРНІСТЬ" ДОМАГАЄТЬСЯ ПРАВА НА ЛЕҐАЛЬНЕ ІСНУВАННЯ

Варшава, Польща. — Лідери забороненої урядом вільної робітничої профспілки „Солідарність", особливо ті, які були звільнені з тюрем і деякі з них навіть підписали заяви, що не займатимуться політичною роботою, вирішили, що вони, в обличчі існуючої в Польщі ситуації, не можуть сидіти із заложеними за спиною руками і приглядатися, як режим Войцеха Ярузельського, знищує останки свобід, якими поляки користувалися донедавна.

Збіґнєв Буяк, колишній лідер „Солідарности" у варшавському воєвідстві, підпільник і в'язень, Віктор Кулерскі і Ян Літиньскі, виступили в середу, 30-го вересня ц.р., на пресовій конференції, очевидно у погодженні з лідером „Солідарности" Лехом Валенсою, і заявили кореспондентам, що вони покликали до життя раду „Солідарности", яка покищо складатиметься із сімох колишніх лідерів тієї профспілки, яка працюватиме відкрито для відновлення „Солідарности", байдуже чи це більше чи менше сподобається центральному урядові у Варшаві. Польське робітництво, — заявив З. Буяк під час пресової конференції, — має право і обов'язок організувати свої профспілки і це зовсім не йде в розріз з теперішньою конституцією Польської Народньої Республіки й існуючими законами в тій справі.

Цей свого роду виклик урядові зі сторони профспілки, а особливо створення ради і вимога діяти не підпільно, як це було досі, а відкрито, може бути дуже трудний до розв'язання під теперішню пору, коли комуністичний уряд і особисто В. Ярузельські шукають можливости поправи економічних шляхом отримання нових кредитів на Заході і стараються про знесення економічних санкцій проти Польщі багатьма державами світу, в першу чергу З'єднаними Стейтами Америки і Европейською економічною спільнотою. Режим може також виарештувати недавно звільнених лідерів і здусити силою рух „Солідарности", що почав відживати, але часово такі заходи були б фатальними, — кажуть політичні спостерігачі. Вони могли б мораль но і фізично скріпити та чисельно збільшити прихильників „Солідарности", вдарити по плянах уряду, а на Заході викликати знову цілу бурю протестів профспілкових рухів і урядів держав.

Теоретично уряд міг би вступити в переговори з радою „Солідарности", хоч таку можливість за теперішніх умов лідери цієї профспілки виключають. „Вони (тобто уряд) будуть пробувати нас цілковито іґнорувати", — заявив Буяк на пресконференції. І він не помилився. Годину після проголошення створення ради, речник уряду Єжи Урбан заявив, що „Солідарність" залишається нелеґальною організацією. Запитаний кореспондентами чи уряд толеруватиме нову раду, Урбан відповів цинічно, що, мовляв, в Польщі існує багато приватних клюбів, які також хотіли б повернутися до публічного життя і мати будь-який вплив на спільноту.

Візенталь передав список „воєнних злочинців" австралійцям

Ню Йорк. — Сімон Візенталь, керівник студійного центру Голокосту, виконавши присутність на сесії Генеральної асамблеї міністра закордонних справ Австралії Вілліяма Гейдена, вручив йому прізвища і адреси 40 осіб, усі лотиші і литовці, які тепер живуть в Австралії, а під час Другої світової війни, згідно з його обвинуваченням, займалися воєнними злочинами. До кожного прізвища Візенталь долучив характеристику даної особи і опис чим вона займалися під час Другої світової війни, головно під час окупації гітлерівськими військами Балтицьких республік.

Радник австралійської місії до Орґанізації Об'єднаних Націй Майкл Поттс заявив, що список буде переданий спеціяльній комісії, яка за три місяці розпічне розглядати закиди жидівських орґанізацій, які твердять, що в Австралії живе певна кількість осіб з-посеред колишніх політичних біженців, які під час війни займалися злочинами.

Декан центру Візенталя рабін Марвін Гієр, сказав, що 40 переданих прізвищ були вишукані в еміґраційних документах, а також у звичайній телефонічній книжці. 40 осіб, лотишів і литовців, були обвинувачені центром Візенталя на підставі документів з европейських архівів і зізнань свідків.

Маючи поганий досвід з „документами" КҐБ і совєтськими свідками, С. Візенталь не згадує вже про Совєтський Союз і отриманим з КҐБ документацію, а тільки каже, що понад 5,000 осіб були розкриті центром, як воєнні злочинці. Рабін Гієр додав, що їхні прізвища будуть в скорому часі передані кільком західним державам. Він, очевидно, відмовився назвати прізвища переданих Австралії осіб, бо це, мовляв, перешкодило б слідству, яке буде започатковане незабаром в тій країні. Гієр тільки відмітив, що вони належали до СС-івських частин, колябрували з нацистами і вбивали жидів.

У СВІТІ

УРЯД БІЛОЇ МЕНШОСТИ в Південно-Африканській Республіці застосував тиск на деяких американських сенаторів, особливо тих, які походять з фармерських стейтів, і заявив, що Преторія значно зменшить закуп американської пшениці й іншого зерна, якщо Сенат змінить свою думку і уневажнить вето президента Роналда Реґена про збільшення економічних санкцій. Міністер закордонних справ ПАР Рольоф Ф. Бота крім того заявив, що кораблі його країни не перевозитимуть збіжжя до сусідніх чорних країн, якщо Конґрес ЗСА й далі вестиме ворожу до ПАР політику.

П'ЯТЬ ЛЕҐАЛЬНО ДІЮЧИХ в Єгипті політичних партій не взяли участи у виборах представників „дорадників уряду", які становлять свого роду консультативну комісію, з якою президент Госні Мубарак часто радиться в багатьох справах, особливо у справах закордонної політики. Г. Мубарак закликав єгиптян піти до голосових урн і тим самим продемонструвати існуючу в Єгипті демократичну систему. „Кожний громадянин Єгипту повинен почуватися до обов'язку піти до голосування, не зважаючи на те, чи він погоджується чи ні з політикою уряду", — заявив єгипетський президент. Опозиційні партії запротестували проти самої системи голосування і проти маніпуляцій уряду, який підбирає для 210-членної ради своїх прихильників.

МОСКВА ШУКАЄ РОЗВ'ЯЗКИ ПРОБЛЕМИ АФҐАНІСТАНУ

Оттава, Канада. — Міністер закордонних справ СССР Едуард А. Шеварднадзе, під час своїх дводенних відвідин Канади, дав разі натякав на можливість розмов на тему Афґаністану між генеральним секретарем ЦК КПСС Міхаїлом Горбачовим і президентом З'єднаних Стейтів Америки Роналдом Реґеном. „Я запевняю вас, що Совєтський Союз, більше як будь-яка інша держава світу, є зацікавлений розв'язкою проблеми Афґаністану", — заявив Е. Шеварднадзе кореспондентам в Оттаві під час його дворазової зустрічі і під час вечері влаштованої на його честь й на честь совєтської делеґації міністром закордонних справ Канади Джо Кларком. Він і його найближчі дорадники заявили однак, що розв'язка цієї нелегкої проблеми не залежить тільки від уряду СССР, але також у великій мірі від „вашого великого сусіда", якому Канада повинна дати корисну пораду.

Е. Шеварднадзе й інші совєтські представники натякали на З'єднані Стейти Америки, в тому випадку на Адміністрацію президента Роналда Реґена, яка матеріяльно допомагає антикомуністичним повстанцям і, як висловився один з совєтських представників, „доставляє їм модерну зброю посередньо і через Пакистан".

Представники комуно-московської імперії повторили при тому старі фрази із совєтської пропаґанди, що Вашінґтон, мовляв, намагався перехопити ініціятиви в свої руки в Афґаністані в 1979 році, а тому Москва рішилася вислати туди свої військові частини для допомоги своїм симпатикам, а пізніше створеному комуністичному легальному урядові. „Вашінґтонські кола, за посередництвом і допомогою Пакистану, хотіли за всяку ціну не допустити до створення в Кабулі соціялістичного уряду і встановлення там справедливої соціяльної системи рівности", — заявили совєтські пропаґандисти в Оттаві і тим самим започаткували розмови на тему Афґаністану та рівночасно сказали до чого змагатиме Совєтський Союз у переговорах з президентом Р. Реґеном в Ісляндії, а пізніше у Вашінґтоні, якщо взагалі дійде до вершинної конференції в ЗСА.

Совєтський міністер підтримує, очевидно, становище свого уряду про „суверенність" афґанського уряду і потребу безпосередніх переговорів афґанських представників з представниками Пакистану, на території якого знаходяться бази „банд" і людський резервуар. „Ми хотіли б, щоб наші хлопці прибули якнайскорше на свою батьківщину", — заявив Шеварднадзе, а при тому підкреслив, що частинне відтягнення совєтських військ з тієї країни розпічнеться, в порозумінні з афґанським урядом, незабаром.

На запитання кореспондентів Е. Шеварднадзе не бажав входити в деталі ньюйоркських і вашінґтонських переговорів у справі звільнення Ніколаса Данілова і Геннадія Захарова, кажучи: „не говорім вже тепер хто виграв, а хто програв, бо я думаю, що ми обидвоє виграли на цьому домовленні".

Е. Шеварднадзе був прийнятий в Оттаві на розмову прем'єр-міністра Канади Брасном Малруні. При тій нагоді Малруні і Кларк порушили справу еміґрації жидів з СССР до Ізраїля і совєтських громадян взагалі, які бажали б злучитися із своїми рідними на Заході. Він розмовляв на вулиці із жидівськими демонстрантами і пересічними громадянами Канади, а інші представники СССР вміжчасі підписали з Канадою договір про закуп принаймні 25 мільйонів метричних тонн пшениці, з чого Канада дуже задоволена.

СЕНАТ ОПРОКИНУВ ВЕТО ПРЕЗИДЕНТА

Вашінґтон. — У четвер, 2-го жовтня, Сенат опрокинув вето Президента на санкції проти Південно-Африканської Республіки. Роналдові Реґенові потрібна була підтримка як мінімум третини сенаторів, які брали участь у голосуванні. Але Президента підтримав лише 21 сенатор. За санкції проти ПАР було подано 78 голосів. Таким чином, рішення Конґресу набрало сили закону.

Напередодні голосування Південно-Африканська Республіка повідомила Білий Дім, що вона припинить імпорт американської пшениці, а також доставу американського збіжжя в сусідні країни, якщо Сенат опрокине вето Президента За словами Р. Боти, З'єднані Стейти Америки хочуть продати Південній Африці в 1987 році 300,000 тонн пшениці, але на випадок санкцій зі сторони ЗСА Південна Африка не купить американську пшеницю.

Пресова конференція міністра закордонних справ ПАР відбулася на другий день після того, як міністер закордонних справ Рольоф Бота зателефонував голові сільськогосподарської комісії Сенату Джессі Гелмсові і пояснив, які кроки у відповідь вживе ПАР. Дж. Гелмс передав телефонну трубку сенаторам сільськогосподарських стейтів Едвардові Зоринскому і Чарлзові Ґресслі, щоб вони самі почули про шкоду для їх виборців на випадок, якщо вето Президента буде опрокинене.

Деякі американські законодавці сприйняли телефонічний дзвінок міністра Боти як вмішування ПАР у внутрішні справи З'єднаних Стейтів Америки. Голова сенатської Комісії закордонних зв'язків Ричард Луґар назвав дзвінок Боти „недопустимим". Його підтримав сенатор-демократ Едвард Кеннеді: „Це залякування. Ми не повинні дозволити всяким злочинцям залякувати нас".

В АМЕРИЦІ

ВИСТУПАЮЧИ НА СЕСІЇ Генеральної асамблеї ООН, міністер закордонних справ Ізраїля Іцак Шамір заявив, що єдиний спосіб добитися „справжнього примирення" між Ізраїлем і Йорданією є прямі переговори між ними. І. Шамір, який наступного тижня змінить на пості прем'єр-міністра Ізраїля Шімона Переза, зауважив, що деякі країни пропонують не прямі переговори між Ізраїлем і Йорданією, а якусь міжнародню конференцію. За словами Шаміра, ці країни „бояться миру" або „намагаються уникнути миру з Ізраїлем".

СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ торгівлі Малколм Болдрідж заявив, що торговельний дефіцит З'єднаних Стейтів Америки становив у серпні 13.32 біл. дол. у порівнянні з 16.05 біл. в липні. „Різке зменшення дефіциту може стати поворотним пунктом в нашій зовнішній торгівлі", — сказав М. Болдрідж. На думку віцепрезидента відділу прогнозування компанії Делта рісерч Дейвида Вісса, зменшення дефіциту зв'язано, в першу чергу, зі зниженням курсу долара у відношенні до інших валют і зі зростом потребою американських товарів.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 451-2200

Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster. Send address changes to:
Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

ФІНАНСОВИЙ ДИВОГЛЯД ОН — НА КОШТ АМЕРИКИ

Колишній амбасадор ЗСА в Об'єднаних Націях, Джін Киркпатрик, яка воліла вернутися на становище професора політичних наук у Джорджтавнському університеті, як стати членому Уряду президента Реґена без впливу на закордонну політику, у своїй останній синдикованій статті виявила справжні ревеляції про фінансову сторінку Об'єднаних Націй. Ото ж з-посеред 159 членів ОН тільки 15 з них складаються своїми грошовими внесками на 80 відсотків щорічного бюджету ОН. З тих 15-ти держав Совєтський Союз „принципово" не заплатив ані цента на мирові місії міжнародного війська під фірмою ОН. Киркпатрик промовчує, що можна було висилати ті місії тому, що СССР, хоч відмовлявся брати участь у фінансуванні таких місій, не проголошував свого вето на Раді Безпеки, лиш стримувався від голосування, або рішив вислати таку місію голосування на Генеральній Асамблеї, де нема ніякого вето.

Решту цих 20 відсотків бюджету ОН складають 144 членські держави, але є між ними 80 таких держав чи державок, які разом платять не менше, як 1 відсоток бюджету. І тут найкумедніша історія: тих 80 членських державок мають всього членства (159) і вони саме переголосовують бюджет, в якому є ворожі Америці позиції та який проте має оплачувати Америка, себто американські громадяни, платники податку. До такого абсурду довів принцип, що кожний член ОН без уваги на величину території і числа населення має рівний один голос.

Це стан був давно відомий у Конґресі, в якому зростало обурення проти Об'єднаних Націй, яке довело до виступлення Америки з одної з головних аґенції ОН ЮНЕСКУ та до голосів, щоби взагалі відмовитись від фінансування ОН. Республіканська сенаторка з Кензасу Ненсі Кассельман перевела через Сенат резолюцію, яка вимагає, щоби бюджет ОН схвалювала тільки Комісія ОН, що складається із найбільших платників членських внесків. Зведення Об'єднаних Націй насправді до фікції, як інструменту миру і неприхильна супроти ЗСА настанова ОН під впливом „невтральних" із третього світу плюс комуністичні країни, спричинили зменшення дотації на ОН в новому американському бюджеті на 42 мільйони дол. Джін Киркпатрик твердить, що коли Конґрес не зревідує своєї постанови щодо висоти свого членського внеску до ОН, то в грудні цього року службовики ОН не зможуть дістати своєї платні, а службовики становлять роздутий величезний бюрократичний апарат.

Джін Киркпатрик при всьому своєму гострому критицизмі на адресу ОН все ж не підтримує тих своїх радикальних однодумців, які рекомендують довести до повного — не тільки морального і політичного, але й фінансового банкрутства ОН, що рівнялось би їхній ліквідації.

Об'єднані Нації насправді зійшли до ролі трибуни для виголошування тирад, призначених не для збереження миру у світі на базі співпраці народів, тільки „на показ", — щоби могти виказатися перед своїми земляками головно з Центральної і Південної Америки, Азії й Африки, що вони, ті делеґати, не були пасивними, а „щось" діяли, виголошували промови, дарма що ті промови не мали ніякого впливу на хід і розвиток міжнародних подій. Ліґа Націй не всилі була перешкодити вибухові Другої світової війни і так само не Об'єднані Нації, а Америка і Совєтський Союз насправді рішають про мир чи війну. Хронічний заколот на Близькому Сході окупації Афганістану, перманентна громадська війна в Ливані, народження і розріст міжнародного терроризму, безсильність ОН супроти таких центрів міжнародного терроризму, як Іран, Сирія і Лівія, упривілейоване становище СССР в ОН — все воно давно скомпромітувало ту найвищу міжнародну організацію. Сьогодні світ забув уже, що взагалі існувала Ліґа Націй, покликана до життя після Першої світової війни. Прийде час, що світ не пам'ятатиме про Об'єднані Нації та в усякому разі не згадуватиме про цю установу незлим тихим словом.

Богдан Цимбалістий

ДЕСЯТИЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

У жовтні цього року Український Музей у Ню Йорку рядом імпрез відзначає своє десятиліття.

Український Музей створено в 1976 році; урочисте відкриття відбулося 3-го жовтня під головуванням Іванни Рожанковської, голови Союзу Українок Америки. Вона „з ряду" стала заступником голови Управи УМ, однак у праці новоствореного Музею була не тільки „репрезентанткою" СУА в Управі Музею, а завдяки власному розумінню потреб і ролі Музею та відданості справи розбудови його, найбільше допомогала і далі допомагає зростанню інституції. Уже в день відкриття Музею, І. Рожанковська заявила, що УМ, хоч створений Союзом Українок Америки, є загальнонаціональною інституцією. Протягом усіх років існування Музею, вона зберігала цю настанову, що дозволила притягати до співпраці багатьох осіб з-поза членства СУА і почати всегромадську кампанію за збудування репрезентативного приміщення для Музею. Головою Управи УМ протягом перших двох років його діяльности була Олександра Різник, голова Музейної Комісії СУА. УМ мав щастя мати як куратора етнографічної збірки фахівця-музейника Оксану Грабович, яка зуміла надати діяльності Музею справді професійного рівня.

Створення і утримання Українського Музею в Ню Йорку є одним з найбільших досягнень СУА, що має історичне значення. Про потребу такого музею було говорено десятки років. Чимало осіб пробувало власними зусиллями зберігати вартісні об'єкти української культурної спадщини, так постало кільканадцять збірок у різних містах Америки. Без засобів і без ширшої підтримки громади ці збірки ледве чи могли вийти поза межі аматорства. Однак СУА зумів створити Музей на такому професійному рівні, що він зміг здобути постійний чартер та одержувати допомогу від федерального, стейтового і міського урядів і від приватних фундацій, про його виставки та програми писала американська преса.

Перші кроки існування Музею — це був справді піонерській період, коли треба було дбати про все — від придбання будинку та устаткування до підбирання експонатів і підшукування компетентних працівників. Крім І. Рожанковської, багато часу та зусиль поклала в той період Марія Савчак.

В українській громаді в Америці було чимало різних вартісних починів: було проголошувано створення інституцій, центрів, високих шкіл, комітетів для спеціяльних акцій тощо. Дуже часто ініціяторам бракувало витривалости щоб утримати ці установи. СУА не лише заснував УМ і подбав за приміщення, але постійного його підтримує. Протягом десяти років з рядів членства СУА прийшло кілька сотень членів Музею, десятки членів Управи Музею, десятки добровільців та відданих ентузіястів. Членкині СУА та їхні родини найбільше жертвують Музеєві безпосередньо чи з різних нагод. Завдяки жертвенності українського громадянства УМ має можливості дістати деяку допомогу від американських урядових аґенцій та приватних фундацій. Відомо, що ці установи узалежнюють свої дотації від суми пожертв громади.

Багато з теперішніх наших організацій та установ зчасом зникне. Але Український Музей буде однією з тих установ, що втримаються. Українська культура буде далі розвиватися і завжди буде потреба зберігати її зразки і показувати новим поколінням українців і широкому світові.

Після десяти років постійного зростання Український Музей входить у новий період своєї історії. Маючи відданих і досвідчених співробітниць, що працюють під умілим керівництвом директора Марії Шуст, Музей має всі можливості широко розвивати свою працю в майбутньому і далі на високому рівні.

Новий етап в історії Музею: закуплено площу землі в Ню Йорку, на якій заплянoвано побудувати репрезентативний будинок для Музею. Створено громадський комітет, що складається з ентузіястів цього задуму. В комітеті об'єдналося кілька поколінь українсько-американської громади: діти й онуки наших піонерів, новоприбулі іміґранти та їхні діти, особи різних віровизнань і різних політичних поглядів. Проте всіх їх окрилює візія репрезентативного українського музею, який і зовнішнім виглядом будинку, і виставками на високому професійному рівні, і багатими колекціями гідно репрезентував би українську культуру в такому світовому центрі як Ню Йорк.

ПРО ЦЕ і ТЕ

Про правду і неправду

Цікаве це явище, що його спостерігаємо на кожному кроці, де тільки доводиться нам виявляти нашу журналістичну професію, а це недовір'я і критика зі сторони тих, що ще читають україномовну пресу. Завжди читачі мають до нас більше або менше оправдані претенсії, а тільки дуже а дуже рідко слова заохоти, не кажемо вже признання. І тому нам зовсім не було дивно, коли з подібною настановою ми зустрілися навіть в часі нашої подорожі до Европи, як трапилася нагода до розмови із „земляками", яких неодмінно шукаємо де б ми не були.

Тим разом гостра критика прийшла зі сторони молодого науковця, який приїхав до Парижу шукати за матеріялами до своєї праці. І тут посипалося: мовляв, ми українські журналісти боїмося писати правду, ніколи нікого не скритикуємо, не хочемо містити статей, які не відповідають нашим поглядам, промовчуємо, що нам немиле, не відповідаємо на листи читачів і т.п.

Усе це, чи тим подібне довелося уже не раз нам вислухати і тому ми приймали всі закиди зі спокоєм. Але ось наша господиня і „товаришка недолі" у журналістичній професії в редакції „Українського Слова", де відбувалася ця припадкова розмова, приступила до контратаки. Коли нам, українським журналістам, закидується, що пишемо неправду або замовчуємо правду (що у практиці майже виходить на це саме), тоді що ж тут казати про українських науковців, які так мало дбають про те, щоб українська правда стала відома у чужому світі? Чому, наприклад, у загальних енциклопедіях ще далі стоять фальшиві факти про Україну, а навіть у нашій деякі важливі моменти дуже скромно насвітлені? Чи не тут — вдячне завдання для молодих наукових сил, яким тепер уже двері всюди відкриті?

Справді, при її словах нам приходить на думку так часта відповідь чужинецьких журналістів, коли ми стараємося спростувати неправдиві інформації про Україну, що їхнім джерелом інформацій є одна чи друга енциклопедія. Як важливим було б старатися саме там про пороблення змін та уміщення правди — а це можуть зробити лише достовірні наукові джерела.

Наша товаришка із невдячного кола українських редакторів відразу у своїх міркуваннях дає ще недавній приклад з Франції, коли заатаковано відому фільмову зірку і письменницю Сімон Сіньоре за її неприхильну українцям настанову у повісті „Прощай, Володя!". Коли її в публічній дискусії запитали про це — її відповідь була проста — свої інформації про українців вона взяла із французької енциклопедії.

Ось так ми несподівано тут в Европі стануди на прю із нашими науковими силами, так як це вже не один раз було і буде певно ще в майбутньому. Тільки що у вільному світі, серед української громади, наукових сил щораз більшає, а нас україномовних журналістів, як і нашої преси, щораз меншає і боїмося, що невдовзі вже навіть не буде з ким і де спорити про „правду і неправду".

О—КА

Степан Женецький

У РОСІЇ НІЧОГО НЕ ЗМІНЮЄТЬСЯ

Тепер у цілому світі багато пишеться і говориться про велике нещастя, яке навістило, з вини недогляду (а чи може навмисне?) Кремль, в наслідок вибуху атомового реактора в місцевості Чорнобиль, що находиться на українському Поліссі. Рівнож в цілому світі гостро засуджується спробу московських комуністичних ватажків, спершу цілком затаїти цей вибух перед світом, а пізніше, коли його відкрили на Заході, намагання приховати жахливі наслідки цієї катастрофи. В зв'язку з цією трагічною подією, варто пригадати, що московські царі також замовчували всі великі нещастя, які траплялися в московській царській імперії.

Про одне таке велике нещастя, яке трапилося за царської Росії, а яке тоді московські правителі в Петербурзі також намагалися затаїти, розповів відомий французький подорожник-письменник, маркіз де Кюстон, у своїй чотиритомовій книжці-споминах п.з. „Росія у 1839 році".

Правда, свого часу американський совєтознавець Джордж Кеннан був написав, що спомини де Кюстона „не є доброю книжкою про Росію з 1835 року", проте дехто з американських теперішніх знавців комуністичної Московії твердить, на нашу думку цілком вірно, що факти, які існують в сучасній комуністичній московській тюрмі народів, показують, що ці описи французького подорожника, є знаменитою, просто найкращою книжкою про Росію Йосифа Сталіна, не поганою книжкою про Росію Брежнєва і Косиґіна, а можна додати, що вона є доброю книжкою про Росію Андропова і Ґорбачова. І хоч де Кюстін описав у своїй книжці, як царський режим повівся з нещасливим випадком, який стався у 1839 році у Фінляндській затоці, то цей опис можна цілком добре застосувати також до того, як Росія Ґорбачова повелася з атомовою катастрофою в місцевості Чорнобилі.

Де Кюстін описав у своїй книжці нещасливий випадок, як то велике число особливих човнів, які пливли з Петерсбурга до Петерсгофу на царський фестиваль, захопила буря у Фінляндській затоці і всі вони потонули. Про цю подію французький автор записав:

„Сьогодні виявлено (московськими урядовими властями), що втопилося 200 людей другі говорять, 1,500 осіб, ще інші кажуть, що 2,000. Мабуть, ніхто ніколи не довідається правди скільки людей втопилося, а часописи напевно про це нещастя ніколи не напишуть тому, бо це перелякало б царицю, та вина впала б на царя. Теємницю про цей випадок держали цілий вечір, як довго тривав фестиваль. Ніхто про це не сказав ні словечка, аж доки не скінчилася забава. А наступного дня в царському дворі не завважувалося жодного сліду з цієї причини. Етика вимагала, щоб ніхто не говорив про те, що було у усіх на думці".

Дня 29-го липня 1839 року Кюстін ще раз записав про цей випадок. Число утоплених перейшло всі його побоювання. „Ми ніколи не довідаємося докладних обставин про цей нещасливий випадок. Кожне нещастя тут трактується, як державна справа. Тут, (значить у Росії — СЖ) брехати — значить берегти соціяльний лад; а говорити правду — значить нищити державу".

„Чи можете собі уявити, — писав Кюстін, — тисячі історії, розмови, всі роди поговірок, припущень, нарікань, викликало б таке нещастя у всіх інших країнах, як ця (Росія — СЖ), а спеціяльно у Франції? Що писали б часописи, і як багато голосів повторювали б на всі лади, що поліція не сповняє добре своїх повинностей, що човни були погані, що керівники (човнів) не допильнували свого діла, та що власті не то що не доглянули всі недоладки, а ще погіршили їх через своє недбальство і лінивство. Тут (у Росії — СЖ), нічого такого не існує! Тут мовчанка є більше застрашаючою, аніж саме нещастя. Два рядки в часописі, і жодних подробиць... властиво, тут жодні правдиві часописи не існують...".

Як подавали закордонні часописи, в московській комуністичній тюрмі народів мали місце в останніх кількох роках, п'ять великих індустріяльних випадків (Чорнобильська атомова катастрофа є шостим), про обставини і подробиці яких світ ніколи не дізнається, подібно, як не дізнався про число втоплених людей у Фінляндській затоці.

А таких великих нещасть могло бути не шість, про які пишуть західні часописи (наприклад у Свердловську, де загинуло багато тисяч людей — СЖ), а значно більше, але їх московські комуністичні верховоди промовчали. Теперішній московський комуністичний режим, не зважаючи на часті натякання Ґорбачова про „гласность" (відкритість), нічого не виявив світові про ці нещастя, бо цитуючи Кюстіна: „Всі катастрофи тут трактується як державні справи". І це є одною з причин, що Ґорбачов сердиться на західні публічні засоби масової інформації, за те, що вони вільно й обширно звітують про Чорнобильську катастрофу, до чого вони, на його думку, не мали права вмішуватися...

І, немов би це ділялося в наші дні, Кюстін писав:

„Якщо находяться кращі дипломати між москалями, як між високоцивілізованими західніми людьми, то це так є тому, що наші часописи перестерігають їх перед усім, що ста-

(Закінчення на стор. 4)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

„ДОКАЗИ" КҐБ

Арешт та спосіб оскарження в шпигунстві американського кореспондента Ніколаса Данілова в Москві на підставі фальшивих обвинувачень ще раз проілюстрував світові методи і підступну натуру каґебівського апарату на службі закордонної політики московської імперії.

Цей випадок є доброю ілюстрацією, чого можна сподіватися, коли американські організації, такі як ОСІ, вживатимуть матеріяли, препаровані такою системою для обвинувачення людей у воєнних злочинах.

Випадок із Даніловим є нагодою пригадати американській пресі, політикам, конґресменам про небезпеку користування совєтськими матеріялами, якими так ревно послуговується ОСІ.

Тому закликаємо українську громаду почати кампанію листів до газет, журналів, впливових американських чинників з метою звернути увагу на небезпеку і помилковість, якщо дозволити ОСІ і далі користуватися совєтськими матеріялами в осуді немилих Совєтському Союзові людей, тобто цілої антикомуністичної еміґрації.

Управа Відділу УАКРади
Голливуд, Фльорида

Андрій Бук

БДЖОЛА — „БОЖА МУХА"

II.

Прополіс (бджолиний клей): продукт, що його творять лише бджоли. Є це клейкова смола, яку бджоли збирають з бруньок дерев та з пилку. Склад прополісу: 50 відс. смоли, 30 відс. воску, 10 відс. ефірні масла і 10 відс. — це різні домішки. Інколи прополіс називають бджолиним бальзамом (шматок сирого м'яса, покритий шаром прополісу навіть на сонці залишиться свіжим протягом кількох місяців). Бджоли полірують прополісом свої комірки, клеять рамки, затикають на зиму діри, бальзамують шкідників, що влізають до вулика. Для людини він має великі лікувальні властивості: вбиває бактерії та хворобо-творчі мікроорганізми, лікує рани, нашкірні захворіння, виразку (улькус) шлунка кишок, венеричні недуги і туберкульозу легенів. Прополісну масть і масло вживають всередину і назовні (хвороба вуха, зубів, мозолі). Кусок прополісу жують довший час хворі на грипу і анґіну. Прополіс широко вживають при меблях, лакують ним дерево, а в сполуці з воском — полірують. Перед прополісом велика будучність і він дуже дорогий. Попит на той цінний продукт великий і з року в рік зростає, бо небагато його дістається з одного вулика: 20 до 30 грамів на сезон.

Квітковий пилок (поллен) збирають бджоли весною, літом і осінню з різних квітів, і несуть в кошичках задніх ніжок до вулика, мішають з медом, що називається пергою, складають до комірок для корму личинок, що виростають на молоді бджоли. Колір пилку залежить від забарвлення квітів, на які бджоли сідають. Останніми часами квітковий пилок має такий великий попит, що його ставлять на рівні з медом. Зерна пилку (їх можна бачити тільки мікроскопом) є справжньою скрабницею чудових харчових і лікарських речовин: білків, жирів, вуглеводнів, вітамінів, ферментів-мінеральних і гормональних важливих для живого організму. Пилок можна також назвати природним концентратом майже всіх вітамінів: A, B, C, D і E. Свіжо принесений пилок має великі лікувальні властивості для людей і тварин. Впливає на розвиток організму, стимулює ріст, регулює функцію шлунка, кишок, допомагає при анґіні, нервових забуреннях, запаленні мозку. Також має велике дієтичне значіння. Найкраще споживати (головно старшим людям) в натуральному вигляді, свіжо принесений з квітів (одну чайну ложку на день). Не вільно вживати пилку надмірно, чи стало, це може викликати кровотечу. Протягом літнього сезону можна зібрати від одного вулика до 18 фунтів пилку, а одна бджолина сім'я споживає на протязі сезону до 60 фунтів.

Бджолина отрута — жало. Лік для пасічника, він довго живе. Лікують хвороби серця, опухи ніг, а найважливіше невилічиму дотепер недугу рака (стверджено, що пасічники не хворіють на рака). Твориться вона в залозах бджоли, має терпкий запах, гіркий-пекучий смак, на повітрі твердне, у воді легко розпускається, в сухому стані зберігається кілька років. Склад жала дуже складний: білки, кислоти, луги, водень, азот, сірка, фосфор й інші. Організм людини реагує на вжалення по-різному: біль, опух, червоніє, підвищена температура. Людина дуже рідко гине від ужалення. Пасічникам жало не шкодить, бо їх організм поступово до цього звикає і вони можуть витримати від 300 до 500 ужалень. Не всі хвороби лікує жало. Воно шкодить хворим на туберкульозу, печінку, цукрицю, анемію, вагітним жінкам і перед операцією.

Маточне молоко — лік чудо, еліксір молодости. Склад: 18 відс. білків, 17 відс. цукру, 6 відс. жиру, 2 відс. мінеральних речовин і різних вітамінів, особливо вітамінів E, що стимулює статеву діяльність. Дістається воно з комірок маточників, де молоді бджоли його складають для виховання молодої матки. Маточне молоко має велике лікувальне значіння при багатьох хворобах: скріплює діяльність серцевих м'язів, серця, жил, нормує тиски крови. Чудодійно впливає на старіючий організм, поліпшує самопочуття, зір, пам'ять і апетит. Найкраще вживати його в натуральному стані, безпосередньо з маточника під язик, де поглощує його слизова оболонка впрост до крови, поминаючи шлунок.

Вираховані бджолині продукти, як бачимо, дуже допоміжні при всяких людських недугах, але їх треба вживати за порадою лікаря. Бджоли, крім чудодійних продуктів, виконують дуже важливу ролю у природі через запилювання різного роду рослин, що дає врожай. Серед рослинного світу на землі є 80 відстотків рослин, садів, збіжжя, які запилюють комахи, головно бджоли.

Пасічництво привезено до ЗСА з Европи. Протягом XVII і XIX століть сильно розвинулося, а в XX продукти бджоляної сім'ї вийшли на ринок, по дуже низькій ціні. Під час Другої світової війни, через брак цукру (раціонування цукру) Уряд, пропаґуючи на широку скалю пасічництво, збільшив продукцію меду і ціни на мед підскочили. Після війни раціонування цукру знесено і ціни на мед знову впали до передвоєнного стану. Уряд спеціяльним законом з 1949 року для підтримки пасічництва і запилювання рослин-садів зачав давати пасічникам (так само як фармерам) субсидії, купувати від них мед і маґазинувати. Від того часу ціни на мед часто мінялись: в 1970 роках — 24.3 цента за фунт, в 1980 році — 50.3 цента за фунт, у 1984 році — 65.8 цента за фунт, а закуп і маґазинування меду зростали: в 1980 році — 6 мільйонів фунтів, в 1981 році — 38 мільйонів фунтів, у 1982 році — 74.5 мільйонів фунтів, у 1983 році — 165 мільйонів фунтів меду.

У 1975 році було в ЗСА 211,60 пасічників, в тому: біля 200,000 аматорів (90 відс., що мали до 25 вуликів, 10,000 сезонових, (9 відс.) — 25 до 299 вуликів і 1,600 комерційних, що держали 300 і більше вуликів. Спочатку збір меду був щедрий (найбільший 272 мільйонів фунтів у 1952 року), відтак він спадав, останніх кілька років піднісся до 160 мільйонів фунтів, в цьому році передбачають біля 200 мільйонів фунтів. Продукція — збір воску, пересічно пару мільйонів фунтів річно, останніми роками паде. Бджолиних сімей найбільше було в 1947 році — 5,900 вуликів, в 1972 році обнизився до — 4,085, а в 1983 році — 4,275 вуликів. Найбільше вуликів було в Каліфорнійському стейті — 500,000, які дали 9,000 фунтів меду і 234 фунтів воску; Фльорида — 360,000, вуликів — 24,000 фунтів меду і 360 фунтів. Збір меду з одного вулика різний — від 18 фунтів до 75 фунтів (пересічно 45 фунтів, найбільший на Гаваях 125 фунтів з вулика).

В останніх декадах сильно поширено запилювання

(Закінчення на стор. 4)

ПЕРШИЙ РАЗ ЗА 18 РОКІВ Франція вдарила на тривогу у зв'язку з терористичними атентатами в Парижі, відкликала усі відпустки поліціянтів і членів національної ґвардії та змобілізувала додаткові сили, стягнувши з провінції біля 500 поліціянтів і працівників державної служби безпеки до Парижу. Міністерство внутрішніх справ і сам прем'єр-міністер Жак Ширак заявили, що терористичні атаки в Парижі можуть знову розпочатися кожного дня і на це Франція має достовірні докази. Останній раз, коли поліція була так змобілізована, було в 1968 році під час великикх студентських і робітничих демонстрацій. Як відомо, терористи погрозили виконати атентат також на президента Франсуа Міттерана і прем'єра Ж. Ширака.

МАЙЖЕ 250,000 ЧОРНИХ копальняних робітників в Південно-Африканській Республіці вийшли на страйк, а зглядно не вийшли на роботу і пішли на влаштовану антиурядовими організаціями маніфестацію для вшанування 177 робітників, які загинули в копальнях золота під час вибуху там вогню і неконтрольованого виходу отруйного газу. Лідери профспілок чорних копальняних робітників підтримали ініціятиву публічного вшанування погибших, а крім того закликали своїх членів створити фонд для допомоги родинам робітників, які загинули під час цієї катастрофи.

З'ЄДНАНІ СТЕЙТИ АМЕРИКИ і Совєтський Союз зробили свого роду несподіванку для Ісляндії, вибравши цю країну для зустрічі президента Роналда Реґена і генерального секретаря ЦК КПСС Міхаїла Ґорбачова. Перший, що довідався про цю справу був ісляндський прем'єр-міністер Стайнґрімур Германнссон. Його відвідали в бюрі американський і совєтський амбасадори окремо і заявили про таку можливість. Спочатку він був дещо заскочений такою пропозицією, бо не знав чому якраз його країну великі потуги вибрали для зустрічі їхніх лідерів, але радо погодився, бо це чи не єдина нагода для Ісляндії здобути фінанси для підбудови своєї слабенької економіки. Рейкявік, місто, яке нараховує 90,000 мешканців, незабаром відзначатиме своє 200-річчя. ,,Буде трохи невигоди для нас і для приїжджих, — заявляють офіційні особи Ісляндії, — але ми не дбаємо, бо така нагода не часто трапляється."

ЄПИСКОП РИМО-КАТОЛИЦЬКОЇ Церкви, якого сандіністи викинули з країни за відкриту критику їхньої прокомуністичної політики, заявив кореспондентам, що сандіністи встановили диктаторську систему в Нікараґуа, якої країни Центральної Америки ще не бачили. Єпископ Пабльо Антоніо Веґа виступив у середу, 1-го жовтня, в Ню Йорку в католицькому центрі на Першій авеню на пресовій конференції, відкрито критикував ті уряди в Південній Америці, які підтримуют сандіністів морально і матеріяльно, а також картав Москву, що вона насаджує комуністичну систему при допомозі зброї в Нікараґуа. Єпископ Веґа тепер багато подорожує й інформує світ про злочинні дії сандіністів. Він недавно відвідав також Папу Івана Павла II і поінформував його про відносини в Центральній Америці.

Вісті з Оттави

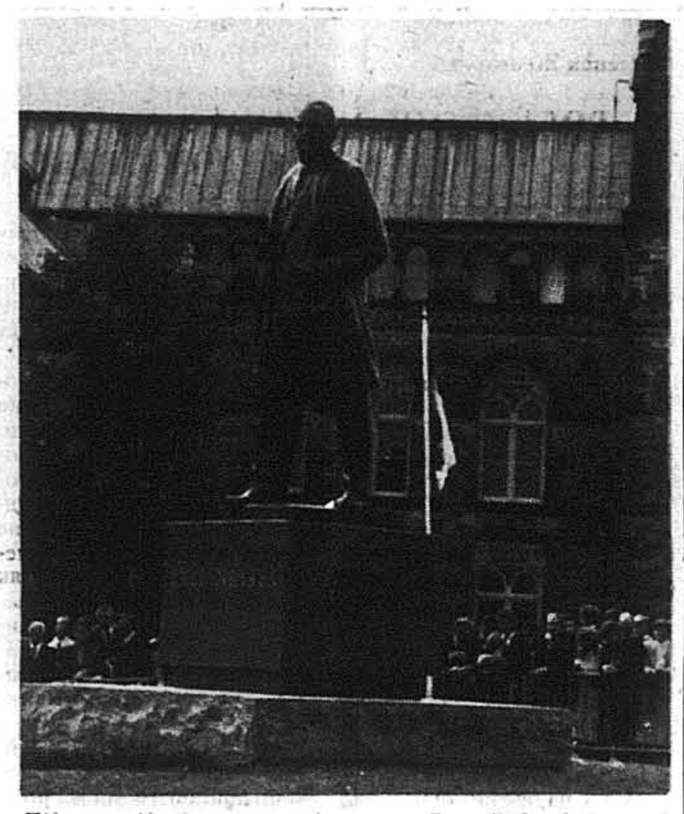

Будується собор в Оттаві.

(фото: Михайло Боцюрків)

Владика І. Борецький під час відправи із священиками.

Під час відкриття пам'ятника Дж. Діфенбейкерові в Оттаві.

В неділю, 14-го вересня ц.р., відбулось торжество благословення хрестів української католицького крайового Собору в Оттаві. Після Архиєрейської Служби Божої Єпископ Ізидор Борецький, разом з місцевим парохом о.Юрієм Ґеричем, благословив хрести нового собору, будова якого повинна бути закінчена перед кінцем цього року.

Значення нового Собору, який має також бути монументом Тисячоліття Хрищення Руси-України, є незвичайно важним не лише для українців Оттави, але і для українців цілої Канади, а навіть цілої Північної Америки. Це буде великий вклад для підкреслення живучости української громади в Канаді, особливо з огляду на те, що столичне місто Оттава є не лише крайовим, але й міжнародним центром.

На торжество благословення хрестів зібралось понад 500 вірних не лише з Оттави, але також з інших міст і сіл Канади. Після закінчення церемонії благословення відбулось прийняття в приміщенні нового храму.

В четвер, 18-го вересня, на площі парляменту Канади відбулось святкове відкриття статуї Джана Ґ. Діфенбейкера, колишнього прем'єра Канади і щирого приятеля українців. Бронзова статуя була виготовлена знаним мистцем-скульптуром Леонідом Молодожанином, автором пам'ятника Шевченкові у Вашінґтоні, як і багатьох інших скульптур розміщених в різних країнах вільного світу.

Проєкт статуї Діфенбейкера був вибраний мистецьким жюрі з численних поданих прєктів, після чого Л. Молодожанин приступив ранньою весною цього року до праці над пам'ятником. В 91-шу річницю народження покійного Діфенбейкера багатотисячна публіка з Оттави і з усіх провінцій Канади зібралась на це відслонення статуї. Офіційного відкриття доконав теперішній прем'єр канадського уряду Браєн Марлуні в присутності цілого кабінету і інших достойників. В промовах, які були виголошені з цієї нагоди, всі промовці підкреслювали, що автором пам'ятника є український мистець, який приїхав до Канади в 1948 році і який вибився на передового скульптора світового маштабу.

Українці в Канаді і в ЗСА повинні гордитися досягненнями нашого співвітчизника. Український загал, а особливо українська преса дають замало признання мистцям такого стажу, як покійний Олександер Архипенко, покійний Василь Курилик і тепер дуже активний Л. Молодожанин. Вони своїми досягненнями в країнах їхнього поселення, або поселення їхніх батьків, приносять честь і славу українському імені і українській справі.

Степан Яворський

Український день

Кожного року, вже по традиції, відділ КУК вТоронто влаштовує Український День, що відбувся цього 1986 року в неділю,14-го вересня, на Оселі ,,Київ" біля Оквилл, і проходив під гаслом Року Українського Воїна.

Чудовий осінний соняшний день зібрав біля 3,000 учасників з Торонто та багатьох довколишних міст Онтаріо. Були гості з Англії, ЗСА, Польщі й інш; велике число членів молодіжних організацій із своїми прапорами.

О год. 12:00 вполудне на гарно удекорованій А. Степанюком сцені тризубом на тлі українських національних кольорів та плякатою українського воїна ,,Слава Україні" і національними канадським і українським прапорами при польовому престолі два священники — о. Ф. Легенюк, православний, і о. В. Шараневич, католицький, при гарному мелодійному співі мішаного хору церкви св. Анни під диреґентурою інж. Петра Бубели відправили Соборний Молебень, згадуючи всіх воїнів українських армій, що полягли за волю України на протязі цілої нашої історії. Коротке слово про українських воїнів, а зокрема тих з найновішої нашої боротьби виголосив о. В. Шараневич під час Молебня, а о. Ф. Легенюк палким словом і Многолітствієм для живучих воїнів і цілого українського народу закінчив відправу.

Під час відправи Молебня почесну варту на сцені тримали представники всіх українських формацій та члени молодіжних організацій Пласту, СУМУ і ОДУМУ із своїми прапорами.

По перерві на обід, який дбало приготовили члени відділу Українок Канади, нагодувавши таке велике число учасників, о год. 3-ій по полудні почалась друга частина програми, мистецька, якою вміло й справно проводила мґр Наталка Ємець, голова відділу Українок Канади і заступниця голови КУК. По салюті перед національними канадським і українським прапорами хор церкви св. Андрія в Торонто під дириґентурою Нестора Олійника у супроводі трубної оркестри СУМ ,,Батурин" під диреґентурою Остапа Брезденя відспівав ,,О, Канада". Голова відділу КУК інж. Ярослав Соколик, коротким, але глибоким змістовим словом офіційно відкрив програму і під рясні оплески привітав чисельних учасників.

Потім хор церкви св.Андрія під дириґентурою Н. Олійника відспівав чотири пісні. Після цього Оленка Ємець, Люба Буцька і Гануся Ємець вдекоровували представників ветеранських організацій символічною ,,червоною калиною", а мгр Н. Ємець прочитала вірш укладу Євгена Шведа під заголовком ,,Українським Воїнам".

Окремі привіти склали: посол федерального парляменту Андрій Вітер, посол провінційного парляменту Юрій Шимко і радний міста Торонто Василь Бойчук. Оркестра СУМ ,,Батурин" під дириґентурою О. Брезденя заграла кілька маршових композицій його укладу. Головну доповідь, присвячену українським воїнам і нашим теперішним обставинам та проблемам нашого українського буття виголосив сот. Богдан Панчук, визначний суспільно-громадський і політичний діяч з Монтреалю, якого представив Левко Бабій, а подякував йому за таку цікаву та будуючу промову голова відділу КУК інж. Я. Соколик,вручивши йому на пам'ятку Ікону Волинської Богоматері мистця П. Лопати.

Лемківський ансамбль ,,Команиця" заграв кілька точок із свого репертуару, а танковий ансамбль ,,Верховина" під проводом хореографа Мирослава Мороха (СУМ) виконав кілька танків. Молода декляматорка Роксоляна Мельник, членкиня СУМ, як завсігди, чудово продеклямувала вірш ,,Ти вічний серед живих". Щирий ,,лемковський" привіт, убраний в ,,лемковську утвар" передав від Лемковини Федір Ґоча. Перед закінченням програми виступив чоловічий хор ,,Обнова" під дириґентурою інж. П. Бубели, який проспівавши кілька пісень: ,,Коли ви вмирали", ,,Ой, у лузі червона калина" ,,Світить місяць" і ,,Де Сян і Славутич"; сольо П. Бубели.

Між окремими точками програми мгр Наталка Ємець представляла гостей з політичного, суспільно-громадського і церковного життя української спільноти. Гисячна громада, разом із хором у супроводі трубної оркестри проспівали гимн України ,,Ще не вмерла".

Не маючи під рукою точної програми вечора, тяжко було зупинитись окремо над кожною, чи над кожним ансамблем, чи виступом. Зробив я це загальним ствердженням, що всі виконавці мали великий успіх, а програма вцілому (трохи задовга) була гарною, програма проходила справно, а виконавці її створили тісний зв'язок із публікою, яка кожний виступ сприймала щирими і довготривалими оплесками подяки. Словом, Український День був, здається, під кожним оглядом успішним, за що належиться подяка й признання Мистецькій Раді КУК за підготовку і уклад програми, з якої так вміло й справно вив'язувалася мгр Н. Ємець; всім виконавцям і кожному, хто чимбудь причинився до успіху.

Після закінчення програми ансамбль ,,Команиця" своєю гарною грою заохочував до танців, що використовували молоді, а старші мали можливість розглянутись по оселі, яка так гарно розбудовується та невдовзі стане культурним Осередком української спільноти; оглянути виставки наших мистців, зустріти знайомих і провести час на ,,Українському Ярмаркові".

Багато учасників відвідали і український цвинтар св. Володимира, який на цій Оселі вже прийняв до себе понад сотню покійників; скрізь видніють пам'яткові хрести, вгору піднімаються новопосаджені дерева. Можливо, що і на цьому ,,клаптикові України з Києвом столицею" незабаром зануртує в Українському Центрі молоде життя-праця молодих, а вічний спочинок для тих, що відійшли у вічність.

В. Дідюк

Український...

(Закінчення зі стор 1)

гостей, які цікавляться і допомагають музеєві. В першу чергу цим святом хочеться гідно відзначити всіх тих численних українських громадян, особливо однак на першому місці українських **жінок-членів СУА, які** з таким серцем і самопосвятою працюють добровільно у цій станиці української культури, яким є безперечно Український Музей.

Хто обрахує ці сотні-тисячі годин добровільної праці на дижурах в музеї, хто може оцінити великі вартості приватних скарбів народного українського мистецтва, що їх дали в цих десятч роках окремі особи для розвитку музею? А коли переглянемо річники ,,Нашого Життя", органу СУА, який від початку існування Українського Музею дає свої сторінки на повідомлення про працю музею і про дари для нього, то щойно тоді можемо оцінити величезну жертвенність **української громади** і тут знову у першу чергу членок СУА в грошових пожертвах і подарках. На цих сторінках, як і на окремих сторінках, що їх постійно поміщує і наш щоденник, знаходимо також найкращий перегляд праці музею, виставок, які там відбулися впродовж десяти років і курсів та доповідей, які там переведено.

Отож є кому і за що дякувати і то дякувати з глибини серця, гідно і величаво! Тільки подумати, перед десяти роками музей зачинав з 800 експонатами, сьогодні їх є понад 3,000, а скільки захованих ще у складах чекає на більше та ширше приміщення!

Набуття нового будинку для музею, його перебудова і устаткування — це другий і черговий амбітний плян, що стоїть **перед творцями** музею.

Але ця акція сьогодні ще в початках і про неї напевно своєчасно будемо писати. Сьогодні наші гості стоять перед імпрезою, яку організують, щоб з гордістю підкреслити це, що зроблено в перших десяти роках існування Українського Музею і це, що зроблено тільки завдяки підтримці і допомозі широкої жертвенної української громади та тих неукраїнських чинників, які зуміли цю працю оцінити. **Членки комітету, надіються,** що будуть гостити більшу кількість американських представників на полуденку в дні 19-го жовтня і для них підготовано вичерпне пресове повідомлення в англійській мові пера пресової референтки Лідії Гайдучок, в якому, знаходиться коротка історія музею, його дотеперішні виставки та курси і програма полуденку. Як довідуємося, в мистецькій його частині візьмуть участь бас-баритон Андрій Добрянський і Тріо ,,Калина", що складається із скрипаля Галини Стрілець, піяніста Томи Гринькова і челіста Нестора Цибрівського.

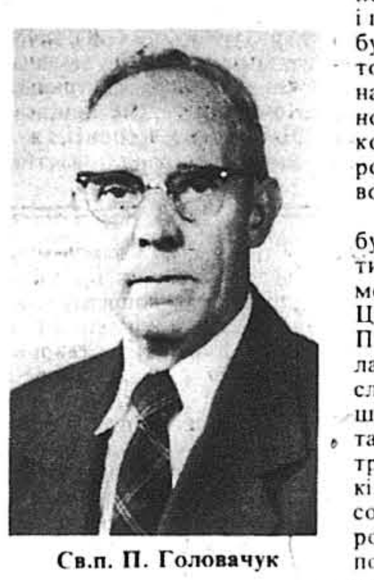
Приготування до цієї святочної імпрези ідуть повною парою, як інформують гості і вони надіються, що українська громада Ню Йорку і околиці відгукнеться щиро та широко на відзначення 10-річчя свого першого і єдиного музею, що не стоїть позаду інших музеїв Ню Йорку. Досі вони мали завжди успіх із товариськими імпрезами, які вони влаштовували на цілі музею. Тим разом завданням є не так придбання нових фондів, як подяка всім тим, що в різні способи причинилися до того, що Українським Музеєм можна справді гордитися.

На кінець розмови організаторки пригадують, що хто не отримав особистого запрошення може ще звернутися до Управи Музею за квитками в ціні 100 дол. від особи і зарезервуванням місця на полуденок.

В першу річницю смерти сл.п. Петра Головачука

Дня 5-го жовтня 1985 року спочив в Бозі на 92 році трудимого життя Петро Головачук, колишній довголітній секретар 42-го Відділу УНС ім. Тараса Шевченка в Пассейку, Н. Дж.

Покійний народився 1893 року в селі Фільверки, повіт Бучач, Західня Україна. До Америки (Пассейку) приїхав 1929 року, маючи 24 роки, і негайно включився в працю громадських установ, також став членом УНСоюзу, вступивши до 42-го Відділу, членом якого був до кінця свого життя, себто 56 років.

Св.п. П. Головачук

На вступі згадано, що П. Головачук був довголітнім секретаром 42-го Відділу, і тому належить коротко згадати про його віддану й жертвенну працю для розбудови Союзу. Як вже сказано, членом 42-го Відділу став 1929 року, а вже 1934 року був обраний секретаром згаданого Відділу і на тому пості залишився понад 40 років. Як секретар Відділу працював з найбільшою посвятою для його збільшення новими членами. Доказом того служить те, що коли Відділ відзначив свій 45-літній ювілей 1960 року, то начисляв понад 650 членів і був одним з найбільших відділів в Ню Джерзі. Під час згаданого ювілею П. Головачука нагороджено спеціяльною плякеткою, яку йому вручили тодішня заступниця головного предсідника Анна Герман і вже покійний головний касир Роман Слободян.

Коли б ми хотіли згадати про всі нагороди, отримані за віддану працю для УНСоюзу, то їх було багато. Коли 1961 року при Союзі був заложений ,,Клюб Заслужених Союзовців", тобто тих, які на протязі одного року придбають 25 і більше нових членів, то між 56-ти секретарями — союзовцями П. Головачук був першим. Але по 10 роках існування клюбу із згаданих 56-ох союзовців залишилося лише сім, а між ними був і П. Головачук. За десятирічне членство в клюбі покійний був нагороджений золотим годинником. Членом згаданого клюбу П. Головачук був 17 років і за цей час збагатив Союз сотнями нових членів. Коли УНСоюз 1974 року відзначив свій 80-річний ювілей, то покойного нагороджено ,,золотою відзнакою" за придбання в одному році 50 нових членів. Слід згадати і це, що як секретар Відділу був конвенційним делегатом. П. Головачук весь час належав до Управи Окружного Комітету Пассейкської Округи, а в останніх роках був почесним головою Округи.

Останні роки Покійного були незавидними, він втратив єдиного сина, який в молодому віці нагло помер. Це був страшний удар для Покійного, а відтак померла і його дружина, за його словами, на старість залишився самітним, мов сирота. Але помимо родинної трагедії П. Головачук до кінця свого життя цікавився союзовими справами. Коротко перед тим,як Господь покликав його у засвіття, голова Пассейкської Округи Іван Хомко в товаристві автора цієї скромної згадки відвідали П. Головачука і помимо того, що його дні були пораховані, він згадував про свою працю для Союзу, а при тому бажав Союзові успіхів й єдности.

Покійний залишив в смутку невістку Дороту та внуків Дженет, Стейсі і Петра. Також залишив в смутку велику союзову родину Пассейку й околиці. Тлінні останки нашого заслуженого союзового діяча спочивають на цвинтарі Кальварії в Патерсоні, Н. Дж.

Своєю відданою й жертвенною працею покійний Петро Головачук заслужив на найкращу згадку і наслідування. Вічна йому пам'ять

Степан Гавриш

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що у четвер, 2-го жовтня 1986 р. відійшов у Вічність наш Найдорожчий БАТЬКО, ДІДУСЬ І ПРАДІДУСЬ

бл. п. д-р

СТЕПАН РІПЕЦЬКИЙ

старшина Українських Січових Стрільців і бувший адвокат у місті Сокалі

ПАНАХИДА буде відправлена в неділю, 5-го жовтня 1986 р., о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні J. H. Olthuis Funeral Home, 159 Godwin Avenue, Midland Park, N.J.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ пічнуться в понеділок, 6-го жовтня 1986 р. о 9-ій год. ранку до церкви св. Павла в Рамзей, Н. Дж. (Ramsey, N.J.), а опісля на український православний цвинтар св. Андрія Первозванного в S. Bound Brook, N.J.

Опечалена родина:

ЯРУСЯ — доня

ІРИНА — синова

РАДУСЯ І НЕСТОР — внуки з родинами

Ближча і дальша Родина в Америці і Україні

МІЖНАРОДНІ ДОПОМОГОВІ організації покищо відложили реченець започаткування довозу харчів, медикаментів й інших товарів першої потреби до Судану у зв'язку з погрозою партизанських частин, що вони зістрілюватимуть чужі літаки, які летітимуть над контрольованою ними територією. Суданські офіційні особи повідомили, що покищо виникли деякі труднощі з доставою харчів для голодуючого населення.

ПАКІСТАНСЬКІ ОФІЦІЙНІ ОСОБИ, а особливо представники прокуратури, яка веде слідство і підготовляє процес проти захоплювачів американського пасажирського літака Пан-Амерікен, повідомили, що чотири терористи плянували висадити в повітря літак з 400 пасажирами на покладі під час лету, якщо б вони були б отримали дозвіл відлетіти з летовища в Пакістані. Один з терористів признався під час слідства, що вони мали завдання виконати самовбивчий атентат на американський літак і відповідно з цим пляном вони діяли.

КОЛИ ЛІТАК, НА ЯКОМУ прибув Ніколас Данілов, приземлився на вашінґтонському летовищі ім. Даллеса, його чекала там величезна юрба репортерів. Звертаючись до них, Н. Данілов сказав: „Звичайно, я глибоко вдячний Президентові З'єднаних Стейтів за те, що він не залишив мене в біді. Я знаю, що він дістав підтримку всієї американської преси. Я думаю, що його підтримували 230 мільйонів американців". На летовищі Данілова і його жінку Рут зустрічали також їх діти — 23-річна артистка Міранда і 16-річчий школяр Калеб. Данілов заперечив, що відбувся обмін, який прирівняв його до Захарова. „Я повністю оправданий, — сказав Данілов. — Я виїхав зі своїм пашпортом і з дійсною совєтською багаторазовою візою. Щодо Захарова, то мав місце суд і був винесений вирок. Я не думаю, що це рівносильні речі". Американський репортер сказав також, що Захаров є підполковником КҐБ і провадив одночасно чотири шпигунські операції. Незрозуміло однак, звідки Данілов дістав ці відомости. У четвер Данілов особисто дякував президентові Роналдові Реґенові під час зустрічі в Білому Домі.

НЕБУДЕННІ ІМПРЕЗИ

Заходами **57-го Відділу СУА в Ютиці, Н. Й. і 99-го Відділу в Вотервліт, Н. Й.**

відбудуться

МИСТЕЦЬКІ ВЕЧОРИ

п. н.

„ТАМ і ТУТ"

у виконанні мистців з України

п-ва Анни і Зиновія Маринців

в Ютиці, Н. Й. — субота, 11-го жовтня, 7-ма веч.
Заля Української Авдиторії при Cottage Pl. 6
у Вотервліті, Н. Й. — неділя, 12-го жовтня, 4 год. по пол.
Український Горожанський Клюб

Управи згаданих Відділів СУА запрошують Українські Громади до масової участи!

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Торонто, Онтаріо, Канада

повідомляють, що

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ

відбудуться

в неділю, 19-го жовтня 1986 р., о год. 3-ій по пол. в залі української католицької церкви св. Евхаристії

при 515 Broadview Avenue, East Toronto, Ont., Canada

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд-провірка організаційної праці Округи за останні місяці
3. Доповідь головного предсідника УНС д-ра ІВАНА ФЛИСА
4. Обговорення загально-союзових справ
5. Схвалення організаційного пляну праці на останні місяці цього року
6. Внески і запити
7. Закриття зборів

У нарадах візьмуть участь:

д-р Іван Флис, головний предсідник УНС
ред. Василь Дідюк, головний радний УНС
Леонід Філь, головний радний УНС
Генрі Флойд, краєвий керівник продажі забезпечення УНС

До участи в нарадах зобов'язані члени Управи Окружного Комітету, секретарі та члени Управи приналежних Відділів і конвенційні делеґати.

За УПРАВУ:

ред. Василь Дідюк, *почесний голова* — **Василь Шаран**, *голова*
Іван Шлапак, *секретар* — **Гавриїл Миськів**, *касир*

Баффало й околиця!

У неділю, 19-го жовтня 1986 р., о год. 2:30 по пол. в Українсько-Американському Горожанському Центрі, 205 Мілітари Ровд, Баффало, Н.Й.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНС в БАФФАЛО, Н. Й.

в яких повинні взяти участь члени Окружної Управи та Урядовці і конвенційні Делеґати УНС наступних Відділів:

40, 87, 127, 149, 299, 304, 360 і 363

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд-провірка організаційної праці Округи за останні місяці
3. Слово краєвого організатора УНС СТЕПАНА ГАВРИША
4. Обговорення осінньої кампанії
5. Обговорення загальних союзових справ
6. Схвалення організаційного пляну праці на останні місяці цього року
7. Внески, запити і закриття зборів

У Зборах візьме участь

Степан Гавриш, краєвий організатор УНС

До участи в Зборах запрошені також члени УНСоюзу та Ширше Громадянство.

Роман Конотопський, *голова*
Марія Гаравус, *касир* — **Василь Сивенький**, *секретар*

У Росії...

(Закінчення зі стор. 2)

неться, повідомляють про все, що ми плянуємо в західних країнах. Замість розумно прикривати наші недомагання, ми виявляємо їх кожного дня; натомість московсько-візантійська політика, працюючи в тіні, старається скривати перед нами все, те, що плянується і робиться у їхній країні. Ми прямуємо в ясному, денному світлі — вони посуваються під прикриттям: тому гра є однобічна. Туманність, якою вони нас обплутують — засліплює нас; наша щирість — просвіщає їх. Нашою слабкістю є наша відкритість; їхньою силою є їхня засекреченість".

І хоч від царя Миколи І до царя Міхаїла І (Ґорбачова) проминуло 150 років, то в Росії нічого не змінилося, крім того, що все погіршало.

ІЗ З'ЄДНАНИХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ до Москви прибули американські будівельники, які візьмуть участь у завершенні будівництва нового приміщення амбасади ЗСА. Приїзд американських робітників викликаний тим, що у сталевих конструкціях, виготовлених на совєтських підприємствах, були знайдені підслуховуючі і записуючі прилади. Це не перший випадок, коли КҐБ намагається встановити підслуховуючу апаратуру в амбасаді ЗСА в Москві.

ВИСТУПАЮЧИ НА ЩОРІЧНОМУ з'їзді Лейбористської партії Великобританії, голова її виконавчого комітету Нілл Кіннок накинувся на „аґресивну зовнішню політику ЗСА". Н. Кіннок обвинуватив З'єднані Стейти Америки у фінансуванні „вбивць", як він назвав партизанів-антисандіністів у Нікараґуа. „Якщо Нікараґуа і стала совєтською базою в Центральній Америці, то в цьому винен Білий Дім, а не Кремль", — сказав Кіннок. Його промова є відповіддю на різке попередження секретаря Департаменту оборони ЗСА Каспара Вайнберґера, який сказав в інтерв'ю для телевізійної компанії Бі-Бі-Сі, що З'єднані Стейти переглянуть свої союзницькі відносини з Англією, якщо лейбористи прийдуть до влади і будуть добиватися нуклеарного роззброєння своєї країни.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН і Перша Лейді відвідали Атланту, столицю Джорджії, рідного стейту колишнього президента Джиммі Картера, і взяли учать в урочистому відкритті президентського центру, який дістав ім'я Джиммі Картера, і був пов'язаний з його 62-річчям. У своїй промові, зверненій до іменинника, президент Р. Реґен сказав, що вважає Картера людиною віри і порядности, а їх розбіжності лише свідчать про велич американської нації і про непохитність принципів свободи. Р. Рейґен обійшов мовчанкою недавню критику Картера на адресу республіканців — кандидатів до Конґресу. Зустріч в Атланті була першою між колишнім і нинішнім Президентом після того, як Реґен попросив Джиммі Картера, Ричарда Ніксона і Джералда Форда взяти участь в похороні президента Єгипту Анвара Садата, вбитого в 1981 році.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ТЕ, що в Судані панує голод, антиурядові повстанці заявили, що вони не погодяться на перелет літаків з харчами і продуктами першої потреби через контрольовану ними територію. Як відомо, головне командування повстанців видало зарядження обстрілювати кожний літак, який летітиме на територію контрольовану урядом. Міжнародні допомогові установи заявляють що не зважаючи на погрози, вони таки розпічнуть доставу харчів літаками до Судану ще цього тижня.

ЧЕРЕЗ КІЛЬКА ГОДИН після повідомлення про те, що совєтський політв'язень, відомий правозахисник Юрій Орлов діста дозвіл залишити Совєтський Союз, колишній президент ЗСА Джиммі Картер повідомив, що Юрієві Орлову присуджена міжнародна премія за захист прав людини. Згідно з домовленістю, Ю. Орлов і його жінка Ірина залишать Совєтський Союз 7-го жовтня.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Монтреалі, Квібек, Канада

повідомляє, що

в понеділок, 20-го жовтня 1986 р., о год. 6:30 веч. в залі Пластової Домівки в Монтреалі, Канада
при 3355 Дандуранд

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ
Окружного Комітету Відділів УНС МОНТРЕАЛЬСЬКОЇ ОКРУГИ

До участи в нарадах запрошується відділових урядовців та делеґатів 31-ої Конвенції наступних Відділів:

434, 448, 465, 471, 473 і 492

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Провірка організаційної праці Округи за останніх 9 місяців
3. Доповідь СТЕПАНА ГАВРИША, краєвого організатора УНСоюзу
4. Схвалення організаційного пляну праці на останні місяці Конвенційного року
5. Внески, запити і побажання
6. Закриття зборів

У зборах візьмуть участь:

Текля Мороз, головна радна УНС
Степан Гавриш, краєвий організатор УНС

Закликаємо всі Відділи вислати представників, щоби взяли участь у цих важливих нарадах.

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Текля Мороз, голова

Богданна Яворницька, *касир* — **Микола Перейма**, *секретар*

ПРАЦЯ

Український Народний Союз

затруднить особу на становище

КООРДИНАТОРА БРАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТИ

Кваліфікації: університетська освіта, двомовність, охота і вміння співпрацювати з різними людьми, роз'їзди в терен, оказійна праця в суботи і неділі. Резюме слід слати на адресу:

JOHN O. FLIS, Supreme President
Ukrainian National Association
Jersey City, N.J. 07302
(201) 451-2200

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

Турнір національностей у Чикаґо

У серпні та вересні ц.р. відбувся в Чикаґо турнір копаного м'яча національних дружин. В дружині міг змагатися змагун даної національности без огляду на його клюбову приналежність. Ґро дружини „Україна" творили змагуни місцевих „Крил", зміцнені кількома змагунами з інших клюбів. До турніру зголосилося 16 дружин. Їх поділили на чотири групи по чотири дружини, які змагалися круговою системою в своїх підгрупах. Дружини, що зайняли два перші місця в підгрупах, кваліфікувалися до дальших розгривок. „Україна" змагалася в І-ій підгрупі разом з клюбами „Польща", „Італія" і „Колюмбія". Найсильнішою дружиною в цій підгрупі, як і в цілому турнірі, була „Польща", яка мала великий вибір добрих футболістів, що недавно прибули з Польщі. Тож і не дивно, що ця дружина легко перемагала своїх конкурентів.

Поодинокі висліди І-ої підгрупи

„Польща" - „Колюмбія"	7:0
„Польща" - „Італія"	5:0
„Польща" - „Україна"	3:0
„Україна" - „Колюмбія"	2:1
„Україна" - „Італія"	0:1
„Колюмбія" - „Італія"	1:0

Кінцевий показник табелі ігор І-ої підгрупи

	точок	голів
„Польща"	6:0	15:2
„Україна"	2:4	2:5
„Колюмбія"	2:4	4:9
„Італія"	2:4	1:6

Маючи краще відношення голів, „Україна" здобула друге місце і тим самим закваліфікувалася до дальших розгривок.

У змаганнях з „Італією", „Україна" була рівнорядним суперником і не використала кілька догідних нагод до здобуття голів. Єдиного перемежного голя італійці здобули дві хвилини перед кінцем зустрічі, через непорозуміння між оборонцями і воротарем. З „Колюмбією" „Україна" мала перевагу. Переможні голі для нашої дружини здобули: Т. Садковий у першій півгрі та П. Куляс після перерви з карного стрілу.

У чвертьфіналі „Україна" зустріла клюб „Мехіко", першуна ІІ-ої підгрупи. В завзятому змагу „Україна" здобула перемогу вислідом 2:1. Обидва голі для нашої дружини здобув Томко Садковий. У півфіналі „Україна" знову зустрінула „Польщу", з якою цим разом зазнала поразки вислідом 0:2. Обидва голі поляки здобули в останніх 15-ох хвилинах змагань. Невисокий, програний вислід треба завдячувати добрій обороні, а головно воротареві Ярові Дахнівському. У фіналі „Польща" перемогла „Гондурас" вислідом 3:1, і таким чином здобула чемпіонат цього турніру. „Україна" поділила 3-тє і 4-те місце з клюбом „Асирія". Властиво „Україні" на підставі швайцарського обчислення належиться 3-тє місце, бо вона у півфіналі програла тим самим вислідом до першуна, а „Асирія" до віцепершуна. Якби ми не числили, осяг „України" між сильними 16-ма клюбами заслуговує на похвалу

Склад „України": Я. Дахнівський, М. Дрогомирецький, Л. Кулінченко, Р. Ващур, М. Іваник, П. Куляс, Т. Садковий, М. Домановський, Й. Оверко, В. Базилевич, П. Куча, М. Колодій, П. Іваницький, М. Возьний, Я. Лецюк, Т. Яворський, А. Уманський, І. Долинський, О. Сандуляк.

Багато праці у зорганізуванні та веденні цього турніру доложив Мирон Дахнівський. Він був рівночасно провідником дружини і за те йому належиться велике признання.

Роман Б. Припхан

„Сакер Амеріка" помістив обширну рецензію д-ра І. Гевка

„Сакер Амеріка", один з найбільш популярних журналів між любителями копаного м'яча в ЗСА, в числі з 24-го липня ц.р. помістив обширну — на двох центральних сторінках — рецензію д-ра Івана Гевка, в якій цей український автор, як очевидець, описує емоційні й драматичні переживання арґентинського народу в часі світового футбольного чемпіонату, що цього року пройшов у Мехіко, і особливо після здобуття збірною Арґентини чаші світу. Д-р І. Гевко вміло й докладно описав гучні „святкування" арґентинців, в яких він брав участь, будучи в столиці Арґентини Буенос Айресі.

Д-р Іван Гевко — колишній учасник легкоатлетичних першостей УСЦАК з Дітройту, учасник маратонського бігу в Бостоні та всестронній спортовець. Особливо промінентним змагуном раґбі він був в середньошкільній дружині. В 1985 році успішно закінчив привничий факультет Гарвардського університету в ділянці міжнародного права. Під сучасну пору, вже другим наворотом, перебуває в Буенос Айресі, де як очевидець і новоспечений футбольний „болільник" написав згадану рецензію під наголовком „Арджентіна'с вікторі".

(от)

УСО „Тризуб" — „Геленік" СК 1:0

В чергових першенських змаганнях, що відбулися в неділю, 28-го вересня ц.р., на „Тризубівці" І-ша дружина „Тризуба" здобула мінімальну перемогу з новиком Першої дивізії, яким є грецький клюб „Геленік". Єдиного і переможнього голя для „Тризуба" здобув А. Зілько в 25-ій хвилині. На протязі цих змагань, що проходили на розмоклому від дощу грищі, „Тризуб" мав ще декілька нагод до здобуття вищого висліду, але чолові стрільці нашого нападу не зуміли їх використати.

Резерва „Тризуба" перемогла резерву „Геленік" вислідом 4:1. Переможні голі здобули МкАлістер — 3 і Камбой.

„Тризуб" ІІІ здобув перемогу з „українськими Левами" високим вислідом 5:2. Голі для „Тризуба" здобули Кузевич — 2, Станько — 2 і Ю. Дорошенко.

Усі чотири дружини доросту відбули свої лігові гри, в яких молодші юнаки (16 річні) виграли 2:0, 14-літні зазнали поразки 0:3, 13 і 11-літні програли ідентичними вислідами 0:6.

Яр--КО.

УСВТ „Ч.Січ" ІІ — Перт Амбой П.Б. 4:4

У своїх чергових першенських змаганнях ІІ-ої дивізії Ґарден Стейт Ліґи, що відбулися 28-го вересня ц.р. на площі суперників, ІІ-га дружина „Ч. Січі" закінчила ремісовим вислідом 4:4. До перерви господарі вели 3:2. Обидва голі для „Ч. Січі" здобув М. Мурся. В другій половині Перт Амбой на початку підніс вислід до 4:2, але в кінцевій фазі юніор Я. Твардовський знизив вислід 3:4 і остаточно Мурся своїм третім голем зустрічі встановив ремісовий вислід 4:4.

Склад „Ч. Січі": Т. Науменко, Ю. Ґбур, В. Науменко, Б. Ґбур, Б. Науменко, Я. Твардовський, М. Мурся, М. Прайс, Д. Алміда, П. Алміда,, С. Барбер, Т. Сергіїв, Б. Мур. Провідник Віктор Науменко.

(от)

В Чикаґо...

(Закінчення зі стор. 1)

Члени Асоціяції Американськок-Українських Правників і організації Американці в Обороні Людських Прав в Україні забезпечать нічліг для українських педагогів з Канади та Америки.

За докладними інформаціями слід звертатися писемно на адресу: Mr. Myron B. Kuropas, 107 Ilhamwood Dr., DeKalb, Ill. 60115.

Бджола...

(Закінчення зі стор. 2)

бджолами рослин, ярин, а особливо садів (80 відс.). Усі континенти світу продукують і споживають мед. Пересічно 75 відсотків світової продукції меду держави споживають, а 25 відсотків йде на міжнародний ринок. Найбільшими продуцентами меду є СССР, Китайська Народна Республіка, ЗСА і Мехіко. Вони продукують половину світової продукції меду (біля 1 більйона фунтів річно). Від 1977 до 1983 років світова продукція меду майже стабільна, від 1.7 до 2-ох більйонів фунтів річно, єдина КНР сильно збільшила продукцію. Більшість держав світу споживають випродукований мед, лише: Мехіко, Арґентина, КНР, Совєтський Союз і Західня Німеччина експортують (в 1982 році експортували 360 мільйонів фунтів) Мехіко і Арґентина вивозять 90 відс., КНР 50 відс. меду, який від 1976 року збільшив експорт втроє, а Західня Німеччина п'ятикратно.

Найбільшими імпортерами меду є ЗСА, відтак Західня Німеччина, Японія і Великобританія (у 1982 році імпортували 370 мільйонів фунтів меду. У 1983 році сконсумовано в світі 2 більйони фунтів меду. Останніми роками споживання меду зменшилося. Найбільше меду споживають: Совєтський Союз в 1983 році 388 мільйонів фунтів — 1.3 фунта на особу, ЗСА (1.2 фунтів на особу), Західня Німеччина — 2.6 фунта на особу, і Японія — 1.8 фунта на особу. Торг меду за кордоном у ЗСА від 1950 до 1970 років був зрівноважений; від 1972 року імпорт сильно збільшився. З 1983 році імпортовано 110 мільйонів фунтів. Найбільшими імпортерами меду до ЗСА є: Мехіко, КНР, Австралія, Канада і Арґентина (в 1982 році доставили 82.5 мільйона фунтів меду), по низькій ціні. Консумпція меду в ЗСА від 1950 до 1983 років зростає з 208 до 278 мільйонів фунтів річно через приріст населення на кінець 1985 року 240.5 мільйона населення.

Стан пасік і продукції меду за 1985 рік десяти держав світу, найбільших продуцентів:

Держава	Число пасік-вуликів	кл меду з 1-го вулика	Зиято в мет. тоннах
СССР	8.150	25.8	210.000
КНР	6.800	24.1	140.000
ЗСА	4.325	17.3	75.000
Мехіко	2.500	22.0	55.000
Бразилія	1.600	17.5	28.000
Арґентина	1.500	26.7	40.000
Західня Німеччина	1.150	15.7	18.000
Канада	696	58.3	40.550
Австралія	525	46.6	24.490
Японія	285	21.8	6.200
Інші (67 держав)	26.531	24.0	637.240
Разом	34.062		975.000

ДОПОВІДЬ НЕ ВІДБУДЕТЬСЯ

Ню Йорк. — З канцелярії НТШ А повідомляють, що заплянована раніше на суботу, 11-го жовтня, доповідь д-ра Романа Осінчука на тему „Медичний світ Львова" не відбудеться.